

[Rilshøj]

ulandsbistanden, så vi ved, at der ikke bliver taget midler fra ulandsbistanden. Og så håber vi, at de militære besparelser bliver så store som overhovedet muligt. Som sagt er sammenhængen mellem at flytte fra militær til miljø og skabe ro og økonomiske fremskridt i Østeuropa til bekæmpelse af nationalitetsproblemerne og den økonomiske krise og massearbejdsløsningen meget oplagt.

På den baggrund kan vi varmt støtte forslaget, og jeg mener, at de borgerlige partier kommer i et forfærdeligt moralsk og politisk problem, når de skal forsvare sig med hensyn til ulandsbistanden.

Jørgen Estrup (RV):

Fra radikal side er vi godt tilfredse med, at vort beslutningsforslag nu bliver vedtaget af et enigt Folketing. Det understreger den betydning, som støtten til Østeuropa og Sovjetunionen har for hele Europas fremtid. Det understreger jo altså også det mere snusfornuftige, at Folketinget er opmærksomt på, hvor store beløb der skal til, og at det kræver finanspolitisk ansvarlighed, så man får tingene til debat i Folketinget, inden pengene bevilges, sådan at man prioriterer rigtigt og fornuftigt. Det er vi godt tilfredse med.

Men forslaget er jo også en anledning til at få slået nogle principper fast omkring finansieringen, og det vil ikke mindst sige spørgsmålet om forholdet til ulandsstøtten og forholdet til forsvarsbevillinger. Og dér synes jeg der trækkes nogle skillelinjer i denne sal. Jeg synes, det er ærgerligt og lidt beskæmmende, at man skal se regeringspartierne være snæversynede derved, at man ikke kan se, at den bedste sikkerhedspolitiske investering, vi i øjeblikket kan foretage, faktisk er at investere i en bedre økonomisk udvikling i Østeuropa. Når man sådan lidt på rygmarven slår syv kors for sig i forhold til at bruge forsvarspenge på Østeuropa, skyder man jo også det argument til side, at udviklingen i Østeuropa er afgørende for vores sikkerhed.

Til gengæld vil man gerne forgribe sig på de bevillinger, som skal bruges til at skabe fred og fremskridt i den tredje verden. Det synes jeg ikke der er meget vidsyn i. Den konservative ordfører lagde vægt på, at ulandspengene skulle bruges på denne måde, og man må sige, at det kan man overhovedet ikke, hvis man vil fastholde, at dette stadig væk skal være ulandspen-

ge. Så det er ikke blot et spørgsmål om at føre penge over, det er et direkte brud med beslutningen om, at der skal afsættes 1 pct. til ulandene. Det ville ikke være i overensstemmelse med de internationale regler, sådan som det også fremgår af det svar, som Udenrigsministeriet har givet på udvalgets spørgsmål.

Jeg synes, at det har været nødvendigt og godt, at vi nu har fået fastslået, at der er et flertal for, at uanset de penge, vi skal bruge til Øststøtte, skal ulandsbevillingen på 1 pct. af brutonationalproduktet holdes intakt. Det tror jeg er den måde, vi er med til at løfte vores internationale ansvar på.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det er et godt forslag. Det Radikale Venstre er kommet med her, og når det nu om lidt er blevet vedtaget, kan jeg sige, at jeg så ser frem til at udarbejde en sådan samlet plan, som vi senere på året kan drøfte.

Det er et godt forslag ikke mindst på baggrund af det samlede billede, der tegner sig i dag af de rige vestlige landes støtte til reformprocesserne i de nye demokratier i Øst- og Centraleuropa – det synes jeg er et bedre udtryk end at tale om Østblokken, som Socialdemokratiets ordfører talte om – men støtten til de nye demokratier i Øst- og Centraleuropa er alt for beskedne, hvis vi ser på det samlede billede. Der er behov for, at vi i den privilegerede del af Europa på helt anderledes vis vågner op og indser, hvilke enorme behov der er for at støtte udviklingen i retning af frie markedsøkonomier, hvis vi skal undgå fremtidige politiske og økonomiske sammenbrud i den del af verden.

Derfor er det lidt ærgerligt, at diskussionen her i så høj grad er kommet til at dreje sig om, hvor pengene skal komme fra. Jeg synes måske nok, at hr. Jørgen Estrup gik lidt vidt i hellig forargelse over andres rygmarvsreaktioner, som han kaldte det, når han selv gik langt videre end det betænkningssbidrag, han selv har været medforfatter til. Jeg hæfter mig ved, at flertallet skriver, at det er flertallets opfattelse, »at kommende militære besparelser overføres til en indsats . . .«. Det kan jo faktisk kun læses, som det står, nemlig at hvis der bliver tale om besparelser i fremtiden, kan de overføres. Nå ja, de penge vil jo aldrig være øremærkede; besparelser bidrager til den kasse, pengene skal tages af. Vi lever da alle sammen i det håb, at